

Όσ. Χριστόφορος Παπουλάκος: ο γέροντας που σήκωσε στους ώμους του το γένος μας

/ [Πεμπτουσία](#)

Στην Ιερά Αγρυπνία που τελέστηκε στις 17 Ιανουαρίου 2017, στον Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Περάματος στη μνήμη του Οσίου Χριστοφόρου του Παπουλάκου, προΐστατο ο Αρχιμ. π. Νεκτάριος Πέττας ο οποίος στο κήρυγμά του ανέφερε:

«Σήμερα η Ορθόδοξη Εκκλησία, τιμά την μνήμη δύο μεγάλων ιεραρχών Πατριαρχών Αλεξανδρείας, του Αθανασίου και του Κυρίλλου. Είναι γνωστή η ομολογιακή προσφορά τους, διότι είναι κορυφαίοι οικουμενικοί άγιοι που δεν κοσμούν μόνο τον θρόνο της Αλεξάνδρειας, αλλά και την παγκόσμια Εκκλησία του Χριστού. Όμως, ο ναός του αγίου Γεωργίου στο Πέραμα Αττικής, με την θεόπνευστη σκέψη του σεβαστού πρωτοπρεσβυτέρου, γέροντος Ιωάννου Κατή, σήμερα αφιέρωσε αυτή την αναίμακτη Θεία Λειτουργία προς τιμήν ενός σύγχρονου ομολογητού, που είναι γνωστός στα πέρατα της οικουμένης ως «Παπουλάκος». Ο γέροντας Παπουλάκος γεννήθηκε σε ένα ταπεινό και άσημο χωριό της Πελοποννήσου, στον Άρμπουνα, που είναι κοντά στα Καλάβρυτα. Η Θεία Χάρις οικονόμησε ώστε η προσφορά και η δράση του, να είναι τόσο σημαντική που να αποτελεί ένα από τα σημαντικά κομμάτια της νεωτέρας εκκλησιαστικής, και παράλληλα της Ελλαδικής ιστορίας. Και για τον λόγο αυτό το όνομά του έχει γραφτεί με χρυσά γράμματα.

Ο Παπουλάκος, ή ο κατά κόσμο Χρήστος Παναγιωτόπουλος, σε ώριμη ηλικία, κατόπιν θείου καλέσματος από τον Χριστό και την Παναγία μας, έγινε μοναχός Μεγαλοσπηλαιώτης. Το Μέγα Σπήλαιο ήταν ένα σημαντικό μοναστήρι του τότε ελληνισμού, που πρόσφερε πολλά στο νεοσύστατο Ελληνικό Κράτος.

Όταν χάθηκε ο μεγάλος ηγέτης του τόπου μας, ο Ιωάννης Καποδίστριας, οι Δυτικές Δυνάμεις που ήθελαν να κατευθύνουν τα θρησκευτικά και πολιτικά θέματα της χώρας μας, έφεραν ξενόφερτους και ξενοκίνητους άρχοντες. Αυτοί οι Βαυαροί, ενώ υποσχέθηκαν ότι θα σεβαστούν τα πρωτοτόκια της φυλής μας, εν τούτοις, με αισχρό και προκλητικό τρόπο τα καταπατούσαν. Διέδιδαν επίσης ότι, δήθεν εμείς οι Ρωμιοί, για να γίνουμε πολιτισμένοι, έπρεπε να απαρνηθούμε την Ελληνορθόδοξη καταγωγή μας και την Βυζαντινή μας παράδοση και, από μεγαλοϊδεάτες που έπρεπε να είμαστε, όπως ήταν ο Κολοκοτρώνης, ο Γρηγόριος ο Ε΄, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός κ.α., να γίνουμε Γραικύλοι και Ευρωλιγούρηδες.

Για αυτό οι πνευματικοί ηγέτες της εποχής εκείνης, οι αγωνιστές πατέρες Κολλυβάδες, καθώς και οι πατέρες, οι λεγόμενοι αργότερα «Χριστοφορίζοντες» και «Παπουλακίζοντες», αντιστάθηκαν σε αυτή την καταστροφική για το γένος μας λαίλαπα. Δεν θέλω να σας κουράσω με επιστημονικές και ιστορικές λεπτομέρειες, αλλά να ξέρετε ότι, όπως πολύ σοφά και δίκαια ο γενάρχης μας, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος ο οποίος αναφέρει ότι «ο Οσιώτατος Μοναχός Χριστόφορος, ο επικληθείς «Παπουλάκος», απεστάλη υπό του Θεού εν ζήλω Ηλίου δια να κηρύξη τα θεία δικαιώματα, να διδάξη την πατρώαν πίστιν και να ελέγξη οθνείας επιδράσεις εις την λειτουργίαν του εκκλησιαστικού και

κοινωνικού σώματος». Πραγματικά, ο γέροντας αυτός σήκωσε στους ώμους του, ως νέος Άτλαντας, από την μία την Ορθοδοξία και από την άλλη την Ρωμιούσνη, δηλαδή όλο το γένος ημών. Όταν οι ξένες δυνάμεις επιβουλεύονταν τον τόπο μας, εκείνος, μαζί με όλους τους πιστούς, Κλήρος και λαός δηλαδή, αγωνίστηκαν έτσι ώστε να μην χαθεί η Ελληνορθόδοξη παράδοση.

Όπως λένε σεβαστές μορφές όπως ο Πατριάρχης μας κ. Βαρθολομαίος, Δεσπότες, καθηγητές αλλά και απλοί πιστοί σαν και εμάς, ο Παπουλάκος είναι τόσο επίκαιρος στις μέρες μας όσο ήταν και την εποχή του. Μέσα στις σειρήνες που ζούμε, μέσα στο σύστημα της παγκοσμιοποίησης, ο Παπουλάκος έχει να προσφέρει πολλά. Όμως, όπως αναφέρει ο Απόστολος Παύλος και έχει καταγράψει πολλές φορές η εκκλησιαστική ιστορία, όλοι οι προφήτες: «έτεροι δε εμπαιγμών και μαστίγων πείραν έλαβον, έτι δε δεσμών και φυλακής· ελιθάσθησαν, επρίσθησαν, επειράσθησαν, εν φόνω μαχαίρας απέθανον, περιήλθον εν μηλωταίς, εν αιγείοις δέρμασιν, υστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι». Στοιχώντας σε αυτή την στενή και τεθλιμμένη οδό των προφητών, τα ίδια πέρασε και ο Παπουλάκος.

Μέχρι σήμερα, οι διώκτες του ανερυθρίαστα δεν έχουν πάψει να τον συκοφαντούν και να τον υβρίζουν. Όμως, η αλήθεια είναι μία, όπως αναφέρει ο Πατριάρχης μας, «εδιώχθη σφόδρα ως δήθεν υποκινητής κινήματος κατά του πολιτεύματος». Και συνεχίζει σε επιστολή του, προς την ελαχιστότητά μου, ο Παναγιώτατος «Ηγαπήθη μεν σφόδρα υπό του ευσεβούς λαού του Θεού, όστις ανεγνώρισεν εν τω προσώπω αυτού τον εκφραστήν της γνησίας εκκλησιαστικής παραδόσεως και ευσεβείας, εδιώχθη δε υπό των κρατούντων, δι ους εγένετο κατά το ψαλμικόν

«βαρύς και βλεπόμενος» ως δήθεν υποκινητής στάσεως κατά του πολιτεύματος, και εκοιμήθη οσιακώς εν τη ιερά Μονή Παναχράντου της Άνδρου, διανύων εν αυτή την επιβληθείσαν αυτώ εκκλησιαστικήν ποινήν εγκλεισμού. Η μνήμη του επεβίωσε μέχρι σήμερον αγαθή εν τω εκκλησιαστικώ πληρώματι».

Για αυτό σήμερα, εδώ στον Ναό Αγίου Γεωργίου του Περάματος, με την ευλογία του πνευματικού ποιμένα της Νίκαιας, και αρχιερέως ημών κ. Αλεξίου, τελούμε την αναίμακτη Θεία Λειτουργία. Και νιώθουμε αυτήν την πνευματική αγαλλίαση ακούγοντας τους ψάλτες να ψάλλουν τα υμνολογικά όχι μόνο των δύο μεγάλων αγίων της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας αλλά και του οσίου Χριστοφόρου του Παπουλάκου.

Είναι μεγάλη ευλογία που σήμερα προσκυνήσαμε τεμάχιο από το θαυματουργό ράσο του οσίου.

Εύχεται η ταπεινότης μου το έτος να είναι ευλογημένο και τέτοιες μορφές, σαν και αυτές που αντιστάθηκαν κατά των αιρέσεων και όλων των άλλων σκοτεινών δυνάμεων, να προφυλάσσουν σήμερα το Γένος που δοκιμάζεται τόσο πολύ και κλυδωνίζεται και να γίνουν τα παραδείγματα που ακολουθούμε και μιμούμαστε. Και επαληθεύεται έτσι ο προφητικός λόγος του Κυρίου, που είπε, ότι «πύλαι άδου ου κατισχύσουσιν αυτής» (Ματθ. ις´ 18)· δηλαδή, ο θάνατος και οι οργανωμένες δυνάμεις του κακού ποτέ δεν θα κατανικήσουν την Εκκλησία! Να έχουμε την ελπίδα ότι τίποτα δεν χάθηκε και, όπως λέει ο μεγάλος «Παπουλακιστής» Γορτύνιος γέροντας, π. Ανανίας Κουστένης, «ο Παντοκράτορας δεν καταργείται».

Την ευχή σας και χρόνια πολλά σε όλους σας».

Στην αντιφώνησή του ο προϊστάμενος του Ναού, ο πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Κατής, είπε για τον Παπουλάκο:

«Μέσα από την καρδιά μου και εκ μέρους σας αγαπητοί μου αδελφοί, θέλω να ευχαριστήσω τον πατέρα Νεκτάριο Πέττα που τόσο πολύ αγαπάει τον γέροντα και άγιο Χριστοφόρο Παπουλάκο.

Όταν είδα σε εορτολόγιο, ότι την 18η του μηνός Ιανουαρίου, ο άγιος γέροντας παρέδωσε την ψυχή του, στην μονή Παναχράντου στην Άνδρο, όπου τότε ήταν εξορία και τώρα ο χώρος της φυλακής του, έχει γίνει εκκλησάκι προς τιμή του, πήρα το θάρρος, απόψε να αφιερώσουμε και εμείς, ως ελάχιστη τιμή, την προσευχή μας στον άγιο Χριστοφόρο τον Παπουλάκο. Όπως σωστά είπε ο π. Νεκτάριος, συμβαίνει κατά καιρούς, άγιοι να διώκονται από ανθρώπους που έρχονται όπως, όταν σκότωσαν τον Καποδίστρια, ήρθαν εδώ οι Βαυαροί και γκρεμίσανε τετρακόσια πενήντα μοναστήρια. Δεν άφησαν λίθο πάνω σε λίθο! Όσοι αντιδρούσαν στα καμώματά τους, ήταν όλοι υπό διωγμό, όπως ο άγιος Κοσμάς ο Φλαμιάτος, που υπέφεραν, σαν τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό, τον άγιο Σοφιανό και τόσους άλλους νεομάρτυρες.

Να ευχαριστήσω λοιπόν τον π. Νεκτάριο και ας είναι βοήθειά μας ο άγιος και να μας αξιώνει ο Θεός κάθε χρόνο να εορτάζουμε εδώ την μνήμη του.

Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τους ανθρώπους οι οποίοι ήρθαν από μακριά και μας έφεραν πολλές ευλογίες. Έχουμε εικόνες του Παπουλάκου και άλλων αγιασθέντων γερόντων, οι οποίες θα μοιραστούν μαζί με το αντίδωρο. Επίσης θα διανεμηθούν ως ευλογία από τον Παπουλάκο, κομματάκια από το κρεβατάκι του, και ένα κομματάκι από το κεραμίδι από τον τόπο που ασκήτευε».